

Rijksmuseum

Het Rijksmuseum nodigt uit voor een duizelingwekkende reis langs Nederlandse kunst en door de kunstgeschiedenis vanaf de Middeleeuwen en de Renaissance tot aan de 20e eeuw. Onbetwist hoogtepunt van die duizelingwekkende trip is De Nachtwacht, het bekendste schilderij van Rembrandt. Het tussen 1639 en 1642 in opdracht van het schuttersgilde geschilderde groepsportret draagt officieel de alleszeggende titel 'De compagnie van kapitein Frans Banning Cocq en luitenant Willem van Ruytenburgh maakt zich gereed om uit te marcheren'. Een niet te missen ervaring. www.rijksmuseum.nl.

Anne Frank Huis

Het Anne Frank Huis is gevestigd aan de Prinsengracht 263. Hier had Anne Frank, samen met haar familie en vier anderen, meer dan twee jaar tijdens de Tweede Wereldoorlog haar schuilplaats. Het is nu een museum, en bevat een ontnuchterende expositie over de vervolging van de Joden en vervolging in een bredere context.
www.annefrank.org

Vredespaleis meest gefotografeerde gebouw

Voel de warmte van de vredesvlam in je rug en kijk uit op het meest gefotografeerde gebouw van Den Haag: het Vredespaleis.

Hier zetelen het Internationaal Gerechtshof, het enige gerechtelijke orgaan van de Verenigde Naties buiten New York, en het Permanent Hof van Arbitrage. Maar ook de prestigieuze Bibliotheek van het Vredespaleis, de Haagse Academie voor Internationaal Recht waar jaarlijks honderden rechtenstudenten uit de hele wereld cursussen komen volgen en een uitgebreid bezoekerscentrum zijn hier gehuisvest.

Dit prachtige gebouw en de organisaties die er gevestigd zijn, maken Den Haag wereldwijd herkenbaar als stad van Vrede en Recht.

Naast de ingang van het Vredespaleis staat de Eeuwige vredesvlam. Deze eerste vredesvlam in Nederland werd op 18 april 2002 naast de toegangshekken van het Vredespaleis geplaatst. Op het monument staat de inscriptie: 'May all beings find peace'.

Het monument is sinds 2004 omringd door het 'Wereldvredespad', bestaande uit een rand van 196 stenen en steentjes uit 196 landen. Sommige stenen zijn bijzonder: zo ligt er een brok steen uit de Berlijnse Muur en een steen van het Robbeneiland, waar Nelson Mandela jarenlang gevangen zat.

Het Vredespaleis is onder leiding van een gids te bezichtigen.

Credits: Theo Bos

De schepper van duivels

Hij is misschien wel 's werelds beroemdste rechercheur: Hieronymus Bosch, zeg maar Harry. Onvermoeibaar strijder tegen duivelse elementen. De Amerikaanse thrillerauteur Michael Connelly noemde zijn geesteskind naar een van Nederlands grootste kunstschilders. Hiëronymus Bosch. De schepper van duivels.

Hiëronymus, of Jeroen of Jheronimus Bosch ('s-Hertogenbosch circa 1450 - 1516) heet eigenlijk Jheronimus van Aken en is een telg uit de toonaangevende schildersfamilie Van Aken in Den Bosch. Hij groeit daar op, in wat nu de hoofdstad van de provincie Noord-Brabant is. Over zijn jeugd is niets bekend, behalve dat hij als tiener in 1463 de grote brand heeft meegemaakt, die 4000 huizen in zijn geboorteplaats in de as legde. In zijn latere werk komen opvallend vaak stadsbranden voor.

Vermoedelijk leert zijn vader hem schilderen. Na diens dood in 1478 nemen Jheronimus en zijn broer Goessen het familie-atelier over. Door zijn huwelijk met de dochter van een welgestelde koopman komt hij in het bezit van het huis In den Salvatoer aan de Markt. Dat biedt hem de ideale omstandigheden om te werken: de levendigheid van de markt en het juiste licht.

Tuin

Vanaf omstreeks 1490 signeert hij zijn werk met 'Jheronimus Bosch', wat een teken kan zijn dat hij rond die tijd buiten de poorten van 's-Hertogenbosch bekendheid krijgt. Hij valt in elk geval in de smaak bij de landheren van de Bourgondische Nederlanden, waarvoor hij onder meer *Het laatste oordeel* en de *Tuin der lusten* maakt.

Bosch is de geschiedenis ingegaan als schilder van satirische voorstellingen. Veel thema's uit Bosch' werk verwijzen naar zaken waar hij zich aan stoort, zoals losbandigheid, bedrog, luiheid en bedelarij. Kijk maar eens naar respectievelijk *Allegorie op de gulzigheid*, *De keisnijding*, *Spotprent op de luiheid* en *Sint-Maarten in de haven*.

Maar de kenners wijzen vooral op zijn betekenis als vernieuwer van de beeldtraditie. Hij vult bestaande motieven anders in dan collega's aan het einde van de Middeleeuwen en komt met nieuwe composities. Dat schept wel een probleem, waarop tot op de dag van vandaag geen antwoord is gevonden: wat heeft de schilder (in een deel van zijn werk) bedoeld te zeggen? Waar gaan *Het laatste oordeel* en *de Tuin der lusten* precies over?

Bosch de schilder is een mysterie. Zijn naamgenoot, die politiemanager in Los Angeles, lost ze op.

Werfkelders: uniek in de wereld

De werfkelders langs de grachten van Utrecht zijn uniek. Geen andere stad in de wereld heeft ze. In de twaalfde eeuw gebouwd als voorraadruimten, zijn veel van de kelders omgebouwd tot restaurants, boetiekjes en barretjes. Op de werven ervoor zijn sfeervolle terrassen gecreëerd.

Vanaf omstreeks 1000 ontstaan in de bloeiende handels- en marktplaats Utrecht de grachten, zoals delen van de Oudegracht en Kromme Nieuwegracht. De afgegraven grond wordt op de oevers aangebracht, zodat de woningen hoger komen te liggen. Daaronder worden vanaf 1150, maar vooral tussen 1300 en 1500, kelders en worden werven aangelegd, die als een tweede straat op waterniveau toegang geven tot de opslagruimten.

De goederen kunnen nu gemakkelijk worden aan- en afgevoerd over het water. Vele kooplieden, ambachtslieden en bedrijven, onder wie een bierbrouwer, wijnhandelaar en champignonkweker, maken daar gebruik van. Het geheel van werven, kelders en bruggen vormt met circa vijf kilometer aan binnenstadsgrachten een middeleeuwse stadshaven.

Aan de Oudegracht ontwikkelt zich na 1700 het gevelbeeld van de werfkelders zoals vandaag de dag te zien is. Daarvoor zijn ze aan de voorzijde veelal nog open, nu krijgen ze een dichte voorgevel met deur- en vensteropeningen. Het einde van de originele bestemming wordt ingeluid eind negentiende eeuw, als het verkeer zich meer en meer over het land verplaatst.

In de eerste helft van de 20^e eeuw raken de werven en kelders in verval, omdat ze minder gebruikt en slecht onderhouden worden. 1948 beginnen de grote herstelwerkzaamheden en restauraties. De gemeente Utrecht neemt alle werven, walmuren en het overgrote deel van de werfmuren over. Inmiddels zijn de in totaal 732 werfkelders grotendeels in oude glorie hersteld om dienst te doen als uitgaansgelegenheid, winkel, atelier maar ook weer voorraadruimte.

Credits: Ignas van Schaik

Groninger Museum majestueus als een schip

Majestueus als een schip weerspiegelt het Groninger Museum in het water. Een indrukwekkend schouwspel van opvallende kleuren, vormen en materialen, met als blikvanger een gouden toren in het midden.

Het gebouw is ontworpen door architect Alessandro Mendini met gastarchitecten Michele de Lucchi, Philippe Starck en Coop Himmelb(l)au.

Een bezoek aan het Groninger Museum is een belevenis. Het gebouw met internationale allure, de spraakmakende tentoonstellingen, het restaurant en de winkel met een assortiment van niveau is iets wat u gezien moet hebben.

In 2014 bestond het Groninger Museum twintig jaar. Twintig jaar waarin het gebouw onlosmakelijk verbonden is bij de entree van de stad Groningen. In elk geval voor

treinreizigers, die dagelijks in groten getale de stad inwandelen via de kleurrijke museumbrug.

Andreas Blühm, directeur van het Groninger Museum, was bij de opening in 1994. Toen nog als hoofd presentaties bij het Van Gogh Museum. “Ik weet nog dat ik met een hoop Amsterdamse cultuurmensen in de trein zat naar het noorden voor de opening. De tendens was een beetje dat ze niet spoorden,

daar in Groningen. Wie zou zo'n gek gebouw over vijf jaar nog willen zien?”

“Inmiddels heeft het gebouw zijn kwaliteiten bewezen. Sterker nog: het heeft niets van zijn aantrekkelijkheid verloren.” In het museum zijn uiteenlopende tentoonstellingen te zien, van Hollandse Meesters tot Chinees aardewerk en van mode-exposities tot David Bowie.

A wide-angle photograph of a narrow canal in Giethoorn, Netherlands. In the foreground, a wooden punt boat with several people is moving away from the viewer. The canal is flanked by lush green trees and vegetation. A wooden bridge with a railing crosses the canal in the middle ground. In the background, a white house is visible through the trees. The lighting suggests a sunny day with dappled sunlight on the water and foliage.

Met de punter door Giethoorn bomen

De dobbelstenen rollen. Tien platen vooruit op het bord van de Monopoly Here & Now Wereldeditie. De speler komt op ‘Giethoorn’. Giethoorn? Ja, dat waterrijke plaatsje in noordwest-Overijssel, waar je met een punter doorheen boort.

Giethoorn staat als enige dorp ter wereld op die speciale editie van het populaire spel. Dat betekent onder andere welk dat nog meer mensen ‘Hollands Venetië’ of ‘Village without roads’ met een bezoek gaan vereren.

Die klinkende bijnamen heeft Giethoorn te danken aan de kilometers lange grachten. Aan de oevers ervan liggen schilderachtige rietgedekte boerderijen, die met het wandelpad zijn verbonden door karakteristieke bruggetjes. De dorpskern is niet toegankelijk met de auto.

Punter

Het is het mooist om het dorp vanuit de boot ontdekken. Dat kan natuurlijk met de traditionele Gieterse punter die met een lange stok (boom) wordt ‘afgeduwd’ van de ondiepe bodem. Maar ook per kano, kajak, sloep, rondvaartboot of fluisterboot. Met Aquabubble (lopen in een doorzichtige bal met een diameter van twee meter), waterfietsen en suppen (standing up paddleboarding), in en rond het dorp zijn de mogelijkheden legio.

Giethoorn is het centrum van nationaal park Weerribben-Wieden. Het natuurgebied leent zich uitermate goed om wilde dieren, zoals de otter, en met name (water-)vogels te spotten. Vanuit een fluisterboot, de uitkijktoren in het natuurgebied, of de eendenkooi. Dat laatste is een afgegraven (of natuurlijke) plas met sloten die naar alle windrichtingen uitlopen. Vogelaars kunnen in de omgeving van Giethoorn hun hart ophalen. Hier leven onder meer de zwarte stern, aalscholver, zilverreiger, ooievaar en fuut.

Zoon van Maastricht betovert miljoenen

Maastrichts beroemdste zoon is ongetwijfeld André Rieu (1949). De violist en orkestleider betovert miljoenen met zijn uitvoeringen van populair klassieke werken van onder andere Johann Strauss.

Rieu groeit op met muziek. Zijn vader, André Rieu senior, is dirigent van het Limburgs Symfonie Orkest. Zelf bezoekt hij het Luikse en Maastrichtse conservatorium en tenslotte de muzikacademie van Brussel. Daar ontwikkelt hij een voorliefde voor de wals.

In 1978 richt hij het Maastrichts Salonorkest op, dat hij wegens toenemend succes uitbreidt tot het Johan Strauss Orchestra. Sinds zijn eerste hit, de Tweede Wals van Sjostakovitsj in 1994, reist hij de wereld over met spetterende shows waarin hij klassieke en salonmuziek, operette, soundtracks en popmuziek serveert aan een zeer gemêleerd publiek. Ook mensen die nooit eerder een orkestuitvoering bezochten, raken in vervoering door het aanstekelijke optreden van Rieu en zijn orkest.

Sinds 2005 eert hij zijn geboortestad met een reeks zomeravondconcerten op het Vrijthof. Dit romantische plein in de binnenstad van Maastricht met zijn vele monumenten, culturele voorzieningen en een groot aantal cafeterrassen heeft een macabere geschiedenis. Vanaf de laat-Romeinse tijd en vooral in de vroege Middeleeuwen, is het een belangrijke begraafplaats is geweest.

André Rieu Productions, Credits: Marcel van Hoorn

